

Ἔτος Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Ἄριθ. 131

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Αὐγούστου 1881.

Εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ εἰσερχόμενος ὁ Ἀσμοδαῖος, καὶ πάλιν εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἐγκαινίξῃ διὰ τῆς αὐτῆς εἰκόνας τοῦ αὐτοῦ ὄροσκόπου καὶ τὸν νέον του δρόμον. Ἐκ τῆς συμπτώσεως ταύτης συνάγει τὰς ἀρίστας ἐλπίδας, ὅτι κ' ἐφέτος ἀφθονος θὰ παρέχῃται αὐτῷ ἡ ὕλη κατὰ τὴν πορείαν του. Ὁ ἦρωας τοῦ Ἀσμοδαίου εἶνε ἱκανὸς νὰ τέρπῃ καὶ τοὺς μάλλον ἀπαιτητικούς ἀναγνώστας ἡμῶν διὰ τῶν ἀπείρων μεταμορφώσεων, ἃς παρουσιάζει, ὡς ὁ κωμικὸς ἐκεῖνος τοῦ θεάτρου τῶν Μουσῶν, ὅστις ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐφόρεσε καὶ ἀπέριψε 49 προσωπεῖα μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς. Σήμερον ἐμφανίζεται ἡμῖν ὁ πέρυσιν ἐπὶ βόδς θρικυβευτικῶς ἐγκαθιδρυμένος ὑπὸ δυσχερεστέραν ὄψιν· οὐ μόνον δ' ὕλικῶς φάνεται ἐκπεσὼν ἀπὸ τοῦ ὕψους εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς περισυναγωγῆς ὀλίγων κερματίων διὰ τοῦ ὄργανου του, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς τεταλαιπωρημένος ὑπὸ νόσου καθιστώσης τὸν πάσχοντα ἀδιάφορον πρὸς πάντα τ' ἄλλα περιστοιχοῦντα γεγονότα, ἀμέτοχον πάσης ἐκ τούτων συγκινήσεως, μόνον δ' εἰς τ' ἀφορῶντα τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς μονομανίης του ἀφωσιωμένον. Κηδεῖς ἀγγελίαι προσφιλῶν συμπολιτῶν, θυμάτων τῆς ὀλεθρίας τῆ πόλει ἀσθενείας τὸν περικυκλοῦσι· βόμβος περιφόβων συζητήσεων ἐπὶ τῆς ὀφειλομένης προνοίας διὰ τὴν δημοσίαν ὑγίαν ἀντηχεῖ τριγύρω του, καὶ ψαλμῶδαι ἰερέων συνοδεύουσιν εἰς τὴν ἐσχάτην κατοικίαν πέραν τρυφερὰς ὑπάρξεις νεκρωθείσας. Ἄλλ' ὁ ἦρωας μας γυρίζει τὸ μηχανικὸν του ἐλατήριον καὶ παίξει τοὺς μεμετρημένους του σκοποὺς μετ' ὄργανόν του. Ἴσως ἐν τῇ ἀλλοφροσύνῃ, ἣτις τὸν κρατεῖ, αἱ συγκινητικαὶ τριγύρω του εἰκόνας παριστῶσιν εἰς τὴν φαντασίαν του τὸ θέαμα τοσοῦτων θηπτομένων

του ἐλπίδων, τοσοῦτων νεκρωθέντων τοῦ ὄνειροπολημάτων καὶ σχεδίων ἀντιπολιτεύσεως, καὶ δι' αὐτὸ δὲν συγκινεῖται ἢ Ἐκάβη τῆς πολιτικῆς ἀποτυχίας ἐκ τῶν συνήθων δεινῶν τοῦ ἐπιλοίπου κόσμου καὶ μουρμουρίζει τὸ τρχγοῦδίτης ἀνά πᾶσιν ὄραν τὸ σπαρκατικὸν τῶν πρωτακούστων ταλαιπωριῶν τῆς βραψωδοῦσιν τὰς στροφάς.

Πολλὰ ἐλπίζομεν νὰ ἐξκηθῶσι διδάγματα ἐκ τῆς παρούσης ὑγιεινῆς κρίσεως τῆς πόλεως, ἣτις εἶθε ν' ἀντιπαρέλθῃ ἀνευ πλειοτέρων θυμάτων. Νερὸ, ἀκόμη νερὸ, ἔστω τὸ σύνθημα τῶν Ἀθηναίων, διότι ἀνυπολόγιστα ἔσονται τὰ δυστυχήματα εἰς ἃ θὰ ἐκτεθῶσιν, ἐὰν οἱ ἀρμόδιοι δὲν φροντίσωσι νὰ ἐφοδιάσωσι τὴν πόλιν δι' ἀφθόνων καὶ καθαρῶν ὑδάτων. Σήμερον, ὅπως ἔχει ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, εἶναι ἀληθὲς κάτεργον ἐπὶ τέσσαρας μῆνας τοῦ ἔτους, μολοντί ἢ κουφότης ἡμῶν δὲν παύει ἐξυμνοῦσιν τὰς μεγάλας δῆθεν προόδους τῆς πρωτευούσης, διότι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκτίσθησάν τινα μέγαρα, καὶ ἀνεγείρονται τὸ θέρος τινὰ ξύλινα θεάτρα. Διὰ τὸν σπουδαῖον παρκτηρητὴν αἱ Ἀθηναὶ ἀπ' ἐναντίας ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ὠπισθοδρόμησαν, διότι τὰ κυριώτατα στοιχεῖα τῆς εὐζωΐας καὶ τῆς υγείας, ἦτοι τὸ ὕδωρ καὶ ἡ καθαρότης, οὐσιωδῶς ἐμειώθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν εικοσαετίαν. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων σύστημα σπουδαῖον ὑπονόμων δὲν ἔχει, ὑπηρεσίαν σπουδαίαν καθαρότητος δὲν ἔχει, νερὸν δὲν ἔχει, τί λοιπὸν ἔχει; Ὅ,τι ἔχει καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ. Καινὴν καὶ μωρὰν ἐπίδειξιν, δι' ἧς εὐχαριστεῖται ἡ ἔθνηκή μας ματαιότης καὶ δίδεται ἀφορμὴ εἰς

